

Mossèn Romeu

Dij, 24/06/2010 per Ramon Colom Esmatges

[Cal que hi hagi soroll...](#)

No li agradaran gaire a mossèn Francesc Romeu, el [meu veí de bloc](#), aquestes ratlles. Li plau la discreció i per tant que parlin d'ell no és una de les coses que més patxoca li fa, però jo vull recordar-lo ara mateix.

Resulta que quan vaig retornar a Barcelona, després de més de vint anys a Madrid, vaig anar a parar a la Vila Olímpica del Poble Nou. Gairebé al costat de casa hi havia dues Parròquies: la de Sant Francesc d'Assís i la del Patriarca Abraham. És ben cert que a mi a pertocava la segona, però jo vaig trobar-me més a gust a Sant Francesc. La del Patriarca Abraham era més guapa, amb una població més jove... Diguem-ne que jo retornava de Madrid no gaire catòlic i el rector de Sant Francesc d'Assís parlava un llenguatge molt més entenedor per a mi. A més a més, resulta que en aquesta església del Poble Nou havien batejat a la meva mare.

Al cap del temps, ens vàrem saludar, tots dos érem periodistes i vaig anar comptant amb la seva confiança. Em va convidar a fer un te fred -era l'estiu- al pati de la rectoria i vàrem parlar de coses divines i també humanes. De mica en mica, em vaig atrevir a explicar coses que per mi eren difícils i vaig trobar una pau immensa, aquesta que a vegades demanem a Deu.

Em vaig canviar de barri i em tocava anar -quan era a Barcelona- a Sant Francesc en bici. Em va donar permís per entrar-la dins de l'església, just al costat a on els nens jugaven mentre els pares escoltaven la Missa. Jo també l'escoltava: cada diumenge m'aportava idees que em feien rumiar. Recordo un 15 d'agost, una festa que provoca amb alguns capellans un sermó-catarata sobre el dogma de l'Assumpció de la Mare de Deu al cel i que a mi em fa venir una certa urticària. El Francesc va començar a parlar de la tradició de la "dormició de la verge Maria" i es va treure de la butxaca un argument sobre el qual va girar el seu sermó: Maria com la primera seguidora, la primera que va creure, que va ajudar a Jesús. Això de la "primera fan" a mi m'interessa molt més que si va pujar al cel en cos i ànima perquè si ara es difícil creure en Jesús, molt més ho devia ser en aquell temps, per molt que fos el seu fill.

Amb el temps també varen canviar el Francesc de lloc: de Sant Francesc d'Assís a Santa Maria en el mateix Poble Nou de Barcelona. Jo hi vaig sortir guanyant: ja podia anar a peu, sense bici, a compartir la seves celebracions i les seves paraules amb tot un grupat de veïns que encara no coneixo bé del tot.

Per què aquest bloc? El Francesc Romeu ha fet 25 anys de capellà parlant de l'important, de Jesús, del Crist i ho fa d'una manera com si ell ho hagués testat, cosa que ens permet assaborir l'Esperit de Deu. En aquests moments de posar en dubte els clergues d'una manera indiscriminada és el moment de dedicar un rècord a molts capellans com el Francesc Romeu i el seu paper dins l'Església i la societat catalana. Per molts anys Francesc!